

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Věrou Jachurovou, jako samosoudkyní ve věci žalobce: **Chládek a Tintěra, Pardubice a. s.**, se sídlem Pardubice – Zelené Předměstí, K Vápence 2677, IČ: 25253361, zastoupený JUDr. Petrou Buzkovou, advokátkou, AK se sídlem Praha 1, Na Příkopě 859/22, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o **zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu,**

t a k t o:

- I. **Zamítá se žaloba**, aby soud konstatoval, že nezákonným postupem orgánů činných v trestním řízení došlo k porušení v žalobě uvedených práv žalobce, zejména práva žalobce na zachování jeho dobré pověsti a na spravedlivý proces, práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním údajů o jeho osobě zaručeného čl. 10 Listiny základních práv a svobod, práva na ochranu záznamů, tajemství zpráv podávaných telefonem, zaručených čl. 13 Listiny základních práv a svobod.
- II. **Zamítá se žaloba**, že žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 100.000,00 Kč se zákonným úrokem z prodlení od podání žaloby do zaplacení.
- III. **Zamítá se žaloba**, že žalovaná je povinna do 7 dnů od právní moci rozsudku uveřejnit na vlastní náklady omluvu na webovém serveru [redacted] v části věnované celorepublikovému zpravodajství tak, aby omluva zaujímala plochu o rozměru nejméně 7 cm x 4 cm, a to ve znění: „Česká republika jednající organizačními složkami Ministerstvem vnitra a Ministerstvem spravedlnosti se omlouvá společnosti Chládek a Tintěra, Pardubice a.s., sídlem Pardubice – Zelené Předměstí, K Vápence 2677, PSČ 530 02, IČO: 25253361,

zapsané v Obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Hradci Králové, oddíl B, vložka 1441 za nezákonný výkon veřejné moci vůči společnosti Chládek a Tintěra, Pardubice a.s. a za porušení jejích práv na ochranu dobrého jména a pověsti právnické osoby, mj. za to, že nezákonně poskytla informace z vyšetřovacího spisu vedeného Útvarem pro odhalování organizovaného zločinu SKPaV, Expozitura Hradec Králové, č.j. [REDAKCE], v souvislosti s neukončeným trestním řízením domnělé korupční kauzy týkající se veřejné zakázky na [REDAKCE] a ústy státního zástupce JUDr. Adama Borguly porušila zásadu presumpce nevinny.“

IV. **Žalobce je povinen zaplatit** žalované na nákladech řízení částku 1500,-Kč, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se na žalované domáhá poskytnutí zadostiučinění ve formě jednak peněžitého zadostiučinění ve výši 100.000,-Kč, jednak ve formě konstatování nezákonného postupu orgánů činných v trestním řízení a ve formě omluvy s tím, že usnesením policejního orgánu ze dne 30. 5. 2013 bylo zahájeno trestní stíhání Ing. S [REDAKCE] V [REDAKCE], Ing. V [REDAKCE] N [REDAKCE] Ing. P [REDAKCE] P [REDAKCE] Ing. L [REDAKCE] J [REDAKCE] Ing. J [REDAKCE] M [REDAKCE] Ing. P [REDAKCE] F [REDAKCE], Ing. P [REDAKCE] L [REDAKCE] Ing. M [REDAKCE] F [REDAKCE] Ing. M [REDAKCE] H [REDAKCE] pro podezření ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, pro zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a zločinu pletichy při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži podle § 257 odst. 1 písm. d), odst. 2 písm.) trestního zákoníku, pro zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku, spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Z uvedených osob tři osoby přímo působí ve statutárních neb dozorcích orgánech žalobce, konkrétně se jedná o Ing. P [REDAKCE] P [REDAKCE] Ing. M [REDAKCE] H [REDAKCE] a Ing. I [REDAKCE] J [REDAKCE]. V souvislosti s trestním řízením byly dne 27. 11. 2013 na stránkách internetového deníku [REDAKCE] zveřejněny články s titulky za 1)

dále [REDAKCE]

[REDAKCE] Obchodní firma žalobce je zmíněna hned v úvodu článku I. a celkem je v článku I zmíněna 7x. Ač je v článku I obsaženo pouze označení [REDAKCE] [REDAKCE] koliv celé obchodní jméno žalobce, z článku č. 1 je zřejmé, že se jedná o žalobce. V článku č. 1 je výslovně v odstavci 2 uvedeno „...a jeho pardubická partnerská firma Chládek a Tintěra...“ Článek č. 1 nejprve uvádí čtenáře do celé kauzy, kdy zmiňuje obvinění celkem 13 osob podezřelých z korupce při organizaci zakázky za 300 milionů na [REDAKCE]. Článek dále detailně popisuje domnělou domluvu mezi manažery společností v rámci veřejné zakázky na opravu hřebčína v Kladrubech a označuje ji jako modelový příklad, jak se v Česku dohadují stavební zakázky. Článek č. 1 dále uvádí, že detektivové, kteří se podíleli na rozkrytí případu, ho popisují jako dohodu mezi společnostmi Chládek a Tintěra, a. s., a Metrostav a mezi konkurenčním sdružením Strabag a Geosan, kdy konkurenčnímu sdružení byla nabídnuta provize za to, že schválně

podají vysokou nabídku a tím se z tendru sami diskvalifikují. Dle internetového článku detektivové monitorovali problematickou zakázku už od srpna 2012 a některým z manažerů stavebních firem i členům vedení hřebčína odposlouchávali telefony. V článku č. 1 je dále uvedeno, že server [REDAKCE] se dostal k dosud neznámým detailům, které získal ze dvou dosavadních usnesení o zahájení trestního stíhání 13 postav celého případu. Autor článku č. 1 dále cituje vyjádření státního zástupce JUDr. Adama Borguly, který na vyšetřování daného případu dohlíží. Dle vyjádření státního zástupce došlo k evidentní snaze zmanipulovat veřejnou soutěž a dále dle jeho názoru obviněným významně přitížilo, že jde o zakázku spolufinancovanou z evropských dotací. V neposlední řadě je v článku zmíněn příslib následného zveřejnění části odposlechů z policejního vyšetřování, které měla redakce internetového deníku [REDAKCE] k dispozici, a to ještě během téhož dne. Článek č. 2 obsahuje přepisy záznamů z policejního sledování, kdy jsou v něm zveřejněny části z odposlechů jednotlivých obviněných v uvedeném trestním řízení. Obchodní firma žalobce je v článku zmiňována hned v úvodu článku č. 2 a celkem 7x. Obsahem článku č. 2 jsou zejména přepisy odposlechů, které se nacházejí ve vyšetřovacím spisu, kdy je řízení pouze ve fázi vyšetřování orgány činnými v trestním řízení a kdy je tato fáze trestního řízení považována za neveřejnou a kdy platí presumpce nevinny. Autor článku P. K. [REDAKCE] dochází k závěru, že se jedná o modelový případ, jak se v Česku domlouvají stavební zakázky. Článek č. 2 obsahuje i další domněnky, například, že [REDAKCE]

[REDAKCE] V obou člancích byla obsažena tabulka, která obsahovala identifikační údaje jednotlivých obviněných a jejich pracovní zařazení, včetně uvedení společnosti, ve které jsou zaměstnáni, nebo vykonávají funkci. K tomu došlo i v případě žalobce, který byl jmenovitě uveden u Ing. P. [REDAKCE] a Ing. H. [REDAKCE] V uvedených člancích byla široká veřejnost informována o probíhajícím trestním řízením způsobem, který odporuje právnímu řádu České republiky. Zejména v těchto člancích došlo ke zveřejnění některých odposlechů, resp. některých vět, vytržených z kontextu v rámci telefonického rozhovoru mezi jednotlivými obviněnými. Informace obsažené ve zmíněných internetových člancích následně převzaly i další internetové servery, které tak dále informovaly o vývoji v trestním řízení a jmenovaly všechny účastníky daného řízení, a to zejména žalobce, když jeho jméno se objevovalo opakovaně průřezem všemi uvedenými články. Žalobce dále poukázal na znění § 8a, 8b, 8c a 8d trestního řádu. Zejména zdůraznil ust. § 8a trestního řádu, dle kterého mají orgány činné v trestním řízení dbát na to, aby neohrozily objasnění skutečností, důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách, zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisí s trestnou činností a neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena. Žalobce je toho názoru, že bylo neoprávněně zasaženo do jeho dobré pověsti, a to výroky zveřejněnými v člancích na internetovém serveru [REDAKCE] prostřednictvím státního zástupce, dále zástupců Policie České republiky. Zveřejněné články měly též dopad na hospodářskou činnost a obchodní aktivity žalobce. Žalobce namítl, že v době, kdy jsou 3 členové managementu žalobce v daném řízení vedené jako osoby obviněné, se státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze JUDr. Adam Borgula o žalobci vyjadřoval ve smyslu, jako kdyby již bylo celé trestní řízení ukončeno a skutek se stal a členové managementu žalobce by byli prohlášeni vinnými a odsouzeni. Podle názoru žalobce je nepřijatelné, aby státní zástupce poskytoval vyjádření k trestnímu řízení, a to zejména ve smyslu, kdy se o skutcích, které měly osoby v trestním řízení obviněné spáchat, vyjadřuje, jako o prokázaných a osoby obviněné ve svém vyjádření považuje již za osoby odsouzené. Rozhodnout o vině a trestu na základě zjištěných a

zhodnocených okolností případu, je svěřena výlučně nezávislému soudu v rámci hlavního líčení. Státní zástupce JUDr. Adam Borgula poskytl informaci o trestním řízení, které dozoruje, způsobem protiprávním, které není v souladu s trestním řádem, který porušuje povinnost mlčenlivosti státního zástupce, předjímá výsledek trestního řízení a nerespektuje zásadu presumpce nevin. Jelikož osoby, podezřelé ze spáchání uvedených zločinů jsou členy orgánů žalobce, byla výroky státního zástupce JUDr. Adama Borguly poškozena dobrá pověst žalobce. V případě, kdy se žalobce za těchto okolností snaží získat nové zakázky, dané výroky a zveřejněné odposlechy negativně ovlivňují šance žalobce v případných výběrových řízeních. V obou člancích autor odkazuje na zdroj, který mu informace poskytl, a to konkrétně větami, že informace jsou získány od detektivů, případně, že policisté tvrdí. Je tedy více než pravděpodobné, že informace, a to zejména text usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 30. 5. 2013 a přepisy odposlechlů byly poskytnuty jedním z orgánů činných v trestním řízení, a to konkrétně pracovníkem Policie České republiky, či od samotného státního zástupce. V obou případech se jednalo o osoby činné pro organizační složky státu, jejichž jednání je přičitatelné České republice. V obou případech, tj. u JUDr. Adama Borguly a příslušníků Policie České republiky, bylo nepochybné, že jednali v souvislosti se svým organizačním a pracovním zařazením u žalované. Žalovaná nezákonně dopustila, aby její zaměstnanci, a to konkrétně státní zástupce JUDr. Adam Borgula a dále policejní orgány výše popsany případ vyšetřující, v rozporu s trestním řádem, poskytl informace či nezabránili úniku informací z vyšetřovacího spisu. Zveřejnění odposlechu telefonních hovorů při nerespektování procesních předpisů trestního práva představuje porušení práva. Činnost, spojen s výkonem pravomoci státního orgánu, při níž dojde k porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu, nebo k porušení pořádku, určeného povahou a funkcí postupu, je nesprávným úředním postupem. Nesprávný úřední postup je takový postup, který je v rozporu s objektivním právem a je tedy protiprávní. Nesprávným úředním postupem vznikla žalobci škoda v podobě nemajetkové újmy vyjádřitelné v penězích. Tímto nezákonným postupem bylo negativně zasaženo do dobré pověsti žalobce. Zveřejnění informací o žalobci v přípravném řízení mělo nepříznivý dopad nejen na dobrou pověst žalobce, ale též na obchodní aktivity žalobce. K poškození žalobce došlo nejen před širokou veřejností, ale i v rámci veřejnosti odborné. Výše popsany zveřejněním informací v rozporu s úředním postupem, byly porušeny základní zásady trestního řízení, a to zejména zásada neveřejnosti přípravného řízení a práva na spravedlivý proces. Informace uvedené v obou člancích týkající se fyzických osob – statutárních orgánů právnických osob, poškozují rovnou mírou tyto fyzické osoby a právnickou osobu, protože členové statutárních orgánů jsou integrální součástí právnické osoby, neboť právnická osoba prostřednictvím těchto fyzických osob jedná. Na rozdíl od fyzické osoby je zásad do dobré pověsti právnické osoby pouhou omluvou nereparovatelný, protože právnická osoba bude již navždy ve spolupracujících, dodavatelských i konkurenčních firmách spojována s negativní informací, poškozující její pověst. I pokud právnická osoba vymění členy svého statutárního orgánu, její pracně budovaná dobrá pověst je narušena. Dne 8. 4. 2014 byla žalované zaslána výzva k plnění před podáním žaloby, ve které byla žalovaná vyzvána, aby ve lhůtě 7 dnů zveřejnila omluvu na webovém serveru [REDAKCE] a do tří dnů uhradila žalobci za vzniklou nemajetkovou újmu, jako zadostiučinění částku ve výši 100.000,-Kč. Do dne podání žaloby žalobce od žalované neobdržel žádnou reakci.

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a argumentovala, že z článků nijak nevyplývá, že by autor získal informace o probíhajícím trestním stíhání od orgánů činných v trestním řízení, když v člancích pouze obecně uvádí, že server [REDAKCE] získal usnesení o

zahájení trestního stíhání 13 postav celého příběhu, aniž by uváděl bližší informace, jak a od koho text usnesení získal. Časová souslednost navíc nenasvědčuje tomu, že by bylo v zájmu orgánů činných v trestním řízení, zpřístupňovat informace po 6 měsících od vydání předmětného usnesení. Daný časový odstup by obecně spíše nasvědčoval skutečnosti, že k publikaci článku mohlo dojít v souvislosti s postupným přebíráním obhajoby obviněných. Není tedy prokázáno, že by došlo k nesprávnému úřednímu postupu orgánů činných v trestním řízení. Rovněž není zřejmé, v čem by výrok státního zástupce mohl porušit zásadu presumpce nevinny ve světle zahájeného a probíhajícího trestního stíhání ve věci.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázáno, že dne 27. 11. 2013 byl na portálu [REDAKCE] publikován článek s názvem [REDAKCE]

[REDAKCE] v uvedeném článku bylo dále uvedeno mimo jiné, že podle záznamu z policejního sledování nejde o vzkazy mafiánů, ale o komunikaci mezi manažery stavebních firem, a to doslovně [REDAKCE]

[REDAKCE] Dle uvedeného článku, jehož autorem je P. K. [REDAKCE]

[REDAKCE] V článku je dále uvedeno, že nikdo ze jmenovaných, konkrétně P. P. [REDAKCE] M. [REDAKCE] F. [REDAKCE] P. [REDAKCE] L. [REDAKCE] a P. F. [REDAKCE] netušil, že jejich hovory odposlouchává Policie s tím, že Policie v obvinění podrobně popisuje, jak přesně se aktéři mezi sebou domlouvali a jak se měla organizovaná skupina pokusit odčerpat peníze ze 100 milionové evropské dotace, určené na rekonstrukci [REDAKCE] Článek dále hovoří o tom, že policejní záznamy ukazují, jak se jednání o provizích v kauze [REDAKCE] na dva dny zadržela, dále v článku stojí, že detektivové zachytili, jak J. [REDAKCE] říká obviněnému M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] z představenstva firmy Chládek a Tintěra o tom, že [REDAKCE]

[REDAKCE] V článku je zmíněno, že z textu obvinění vyplývá i to, že F. [REDAKCE] si o nové dotěrné konkurenci myslí své. Dne 27. 11. 2013 byl na portálu [REDAKCE] publikován článek s názvem [REDAKCE]

[REDAKCE] Dle autora článku P. K. [REDAKCE] policie v létě obvinila 13 lidí z korupce při organizaci zakázky za 300 milionů na opravu [REDAKCE]. [REDAKCE] získal detaily korupčního případu, který dosud stál ve stínu kauz D. [REDAKCE] a J. N. [REDAKCE] Jde přitom o modelový příklad, jak se v Česku dohadují stavební zakázky. V článku je odkazováno na popis případu detektivy, kteří se podíleli na jeho rozkrytí, s tím, že detektivové problematickou zakázku monitorovali už od srpna 2012 a některým z manažerů stavebních firem i členům vedení hřebčína, odposlouchávali telefony. Vzájemnou dohodu konkurenčních firem, která předem určila výsledek výběrového řízení a která je typickým příkladem toho, jak to v Česku ve stavební branži chodí, vyšetřovatelé označili za korupci a koncem května zpustili pod dohledem Pražské vrchní státní zástupkyně Lenky Bradáčové, hromadné zatýkání a desítky domovních prohlídek. V článku je dále uvedeno, že server [REDAKCE] se dostal k dosud neznámým detailům, které získal ze dvou dosavadních usnesení o zahájení trestního stíhání 13 postav celého příběhu s tím, že detektivové na téměř 40 stranách popsali předchozí scénář, podle kterého se mělo se zakázkou, dotovanou z velké části evropskými penězi, manipulovat. Dle vyjádření Adama Borguly došlo k evidentní snaze zmanipulovat veřejnou soutěž. Podle Adama Borguly obviněným významně přitížilo, že jde o zakázku spolufinancovanou z evropských dotací, přičemž další

podrobnosti kauzy však státní zástupce odmítl komentovat s odkazem na probíhající vyšetřování, které může mít vážné následky nejen pro manažery, ale i pro samotné firmy. Usnesením ze dne 30. 5. 2013 zahájila Policie České republiky- Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování, Expositura Hradec Králové, trestní stíhání osob, a to Ing. S [redacted] V [redacted] Ing. V [redacted] N [redacted], Ing. P [redacted] P [redacted] Ing. I [redacted] Ing. J [redacted] M [redacted] Ing. P [redacted] F [redacted] Ing. P [redacted] Ing. M [redacted] F [redacted] a Ing. M [redacted] H [redacted] a to pro podezření ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, pro zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Dne 8. 1. 2014 byl v [redacted] publikován článek pod názvem - [redacted]

[redacted] Dne 3. 1. 2014 byl na portálu [redacted] publikován článek s názvem - [redacted] Svědek P [redacted] K [redacted] vypověděl, že o kauzu, která se promítla do článků, publikovaných dne 27. 11. 2013 se zajímal již dřív, média to řešila od jara 2013. V ČTK a dalších médiích proběhla informace o zatýkání, svědek v této souvislosti kontaktoval několik lidí, včetně advokátů i obviněných, někdy na podzim roku 2013 měl v redakční poště dopis, který byl na jeho jméno, v tomto dopise byla vložena dvě usnesení, týkající se obvinění, jednalo se tedy o dvě policejní usnesení s tím, že první usnesení se týkalo obviněný zástupců stavebních firem, druhé se týkalo obvinění jiných osob, architektů, projektantů apod. Pokud jde o informace, které publikoval v daných člancích, tyto čerpal hlavně z prvního usnesení, které se týkalo obvinění zástupců stavebních firem, když toto si označil jako hlavní větev, neboť tato kauza byla z mediálního hlediska zajímavější. Svědek dále vypověděl, že obálku, v níž mu usnesení byla doručena, si neuchoval. Rovněž vypověděl, že neví, zda lze v evidenci došlé pošty předmětnou písemnost dohledat, nevzpomněl si, zda na obálce byla vylepena známka, když přišel do práce, měl tuto obálku na stole, jeho zaměstnavatelem je [redacted] Pokud v člancích zmiňoval odposlechy, tuto informaci čerpal pouze z usnesení. Nahrávky odposlechlů a přepisy těchto odposlechlů k dispozici neměl. Pokud zmiňoval v článku, že informace pocházejí od policistů a detektivů, vycházel takto jen z textu usnesení, přičemž svědek dále doplnil, že takto se to v novinách píše. Svědek dále vypověděl, že byl v kontaktu i se státním zástupcem Borgulou, ten byl nerad, že svědek má k dispozici text obou usnesení. Ptal se jej, kde tato usnesení získal. Svědek se Adama Borguly dotazoval, zda budou stíhat též firmy, státní zástupce na to odpověděl, že v podstatě vše je možné. Víceméně státní zástupce odpovídal vyhýbavě, neřekl explicitně, že firmy budou stíhány. Svědek si to z toho dovodil. Pokud v člancích byla uvedena citace státního zástupce Borguli, jedná se o doslovnou citaci toho, co státní zástupce Borgula svědkovi sdělil. Poté, co byl článek publikován, svědka nikdo nekontaktoval. Svědek dále vypověděl, že mu hrozili právními kroky, neboť vydal první článek a již měl přichystaný druhý článek a mezi tím, než vyšel druhý článek, poté co byl publikován článek první, přišel do redakce elektronickou poštou dopis, že pokud budou přepisy odposlechlů vydány, bude se firma bránit právní cestou, přesto byl článek publikován. Svědek dále vypověděl, že z policie kontaktoval oficiální místa policie, tj. mluvčího policie, dále uvedl, že neví, jak si má vysvětlit, proč mu usnesení byla poslána, svědek dále vypověděl, že kontaktoval i advokáty, někdy v květnu – červnu 2013, advokáti hovořili v médiích, mluvili i do České televize. Určitě advokáty kontaktoval poté, co došlo ke sdělení obvinění. Advokáty dohledával podle médií, svědek dále vypověděl, že článek napsal řádově několik dní poté, co mu byla usnesení doručena. Dále svědek vypověděl, že byl kontaktován Generální inspekcí

bezpečnostních sborů. Telefonicky se s ním spojil člověk z Generální inspekce bezpečnostních sborů, chtěl s ním hovořit o předmětných článcích, poté se osobně setkali a asi půl hodiny na toto téma hovořili, svědka se ptali, jak k informacím přišel, chtěli vidět text toho usnesení, které svědkovi bylo v obálce doručeno, svědek dále vypověděl, že mu přišel email, kde ho zdvořilou formou upozornili, že pokud něco takového vydá, budou podnikat právní kroky, dopisem ze dne 27. 11. 2013 Mgr. T. T. požádal Economia a.s. o nezveřejnění osobních informací, dne 10. 4. 2014 doručil žalobce žalované výzvu k plnění před podáním žaloby, stanoviskem ze dne 7. 10. 2014 žalovaná žádost žalobce odmítla.

Výše uvedené skutečnosti soud zjistil z notářského zápisu sepsaného dne 6. 12. 2013, sp. zn. [redacted], článku, publikovaného na portálu [redacted] z dne [redacted], notářského zápisu ze dne 6. 12. 2013, sp. zn. [redacted] článku, publikovaného na internetovém portálu [redacted] z dne [redacted] usnesení Policie České republiky ze dne 30. 5. 2013, článku, publikovaného v [redacted] ze dne [redacted], článku, publikovaného na internetovém portálu [redacted] z dne [redacted] výzvy k plnění před podáním žaloby ze dne 8. 4. 2014, stanoviska žalované ze dne 7. 10. 2014, žádosti o nezveřejnění osobních informací ze dne 27. 11. 2013 a svědecké výpovědi P. K. [redacted]

Po zhodnocení zjištěných skutečností soud dospěl k následujícímu závěru o skutkovém stavu věci:

Usnesením ze dne 30. 5. 2013 bylo Policií České republiky zahájeno trestní stíhání Ing. S. V. [redacted] Ing. V. N. [redacted], Ing. P. P. [redacted] Ing. I. J. [redacted] Ing. J. M. [redacted] Ing. P. F. [redacted], Ing. P. L. [redacted], Ing. M. F. [redacted] a Ing. M. H. [redacted], a to pro podezření ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, pro zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku spáchaného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, dne 27. 11. 2013 byl na portálu [redacted] uveřejněn článek s názvem [redacted], autorem článku je P. K. [redacted] dne 27. 11. 2013 byl na portálu [redacted] uveřejněn článek s názvem [redacted], autorem článku je P. K. [redacted] V článku byla uvedena citace státního zástupce Adama Borguly, která zněla: [redacted] dále je v článku uveden komentář s tím, že podle státního zástupce obviněným významně přitížilo, že jde o zakázku spolufinancovanou z evropských dotací, další podrobnosti státní zástupce odmítl komentovat s odkazem na probíhající vyšetřování. V [redacted] byl dne [redacted] publikován článek pod názvem [redacted], dne [redacted] byl na portálu [redacted] publikován článek s názvem [redacted] Svědek P. K. [redacted] vypověděl, že někdy na podzim roku 2013 měl redakční poště dopis na jeho jméno, v dopise byla vložena dvě usnesení, týkající se obvinění s tím, že se jednalo o dvě policejní usnesení – prvé usnesení se týkalo obvinění zástupců stavebních firem, druhé se týkalo obvinění jiných osob, architektů, projektantů apod. Veškeré informace, které P. K. [redacted] publikoval v obou článcích, čerpal z textu obou usnesení, která získal výše uvedeným způsobem. Pokud jde o citace státního zástupce Borguly, jednalo se o doslovnou citaci. Žalobce uplatnil u žalované nárok na poskytnutí náhrady nemajetkové újmy, žalovaná žádosti žalobce nevyhověla.

Podle § 1 odst. 1, zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 5 písm. b) zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu, nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu věci a s poukazem na citovaná zákonná ustanovení soud dospěl k závěru, že orgány činné v trestním řízení se nedopustily nesprávného úředního postupu ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., a nemůže být proto dána odpovědnost žalované za žalobcem tvrzenou škodu. Žalobce opíral žalobou uplatněný nárok na poskytnutí zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu o tvrzení, že ke zveřejnění informací publikovaných ve dvou článcích na internetovém portálu [REDAKCE] dne [REDAKCE] došlo v důsledku úniku informací, případně cíleným poskytnutím těchto informací orgány činnými v trestním řízení. Současně pak žalobce namítal, že ke vzniku nemajetkové újmy, která se měla projevit zásahem do dobré pověsti žalobce, došlo i tím, že státní zástupce dozorující předmětnou trestní věc se měl výslovně vyjádřit způsobem, který zasahuje do zásady presumpce neviny, přičemž i takto měla utrpět především dobrá pověst žalobce. Žalovaná zcela poopřela tvrzení žalobce, dle kterého by informace týkající se průběhu předmětného trestního stíhání měly být autorovi výše specifikovaných článků poskytnuty přímo orgány činnými v trestním řízení. Soud proto žalobce vyzval ve smyslu ust. § 118a odst. 3 o. s. ř., aby označil důkazy k prokázání tvrzení, že ke zveřejnění informací, obsažených v daných článcích, došlo v důsledku nesprávného úředního postupu žalované a dále aby označil důkazy k prokázání tvrzení, že v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem došlo k zásahu do jeho dobré pověsti a že tento nesprávný úřední postup měl nepříznivý dopad do jeho obchodní aktivity. Žalobce vedle zmíněných článků navrhl doplnit dokazování především výsledkem autora těchto článků P [REDAKCE] K [REDAKCE]. Ze svědecké výpovědi P [REDAKCE] a K [REDAKCE] vyplynulo, že svědek obdržel dvě usnesení policejního orgánu týkající se mimo jiné i stíhání fyzických osob angažovaných ve statutárních a dozorcích orgánech žalobce, a to poštou v obálce bez uvedení odesílatele této písemnosti. Svědek vypověděl, že veškeré informace, které v dotčených článcích uvedl, čerpal pouze z obsahu policejních usnesení, která mu byla výše uvedeným způsobem doručena. Ze svědecké výpovědi svědka P [REDAKCE] K [REDAKCE] ani z dalších listinných důkazů nebylo prokázáno, že by to byly orgány činné v trestním řízení, které by informace o zahájení a průběhu trestního stíhání poskytly [REDAKCE].

Naopak ze svědeckých výpovědí autora předmětných článků P [REDAKCE] K [REDAKCE] je zřejmé, že veškeré informace byly čerpány pouze z textu usnesení, kterým bylo zahájeno trestní stíhání konkrétních osob, přičemž žalobce neoznačil žádné důkazy k prokázání souvislosti mezi postupem orgánů činných v trestním řízení a skutečností, že k rukám redaktora [REDAKCE] P [REDAKCE] K [REDAKCE] byla doručena celá znění rozhodnutí o zahájení trestního stíhání v předmětné věci. Pokud tedy byly informace o zahájení a průběhu trestního stíhání zveřejněny, je nutno uzavřít, že případný dopad do

nemajetkové sféry žalobce, konkrétně pak zásah do dobré pověsti žalobce, nebyl v příčinné souvislosti s postupem orgánů činných v trestním řízení, a žalovaná proto za event. újmu, která žalobci mohla vzniknout, nenese odpovědnost. Odpovědnost žalované pak nelze dovést ani ze skutečnosti, že státní zástupce Adam Borgula měl v souvislosti s předmětným trestním řízením prohlásit, že došlo k evidentní snaze zmanipulovat veřejnou soutěž. Předně soud konstatuje, že uvedená citace státního zástupce není v rozporu se zásadou presumpce nevinny, neboť státní zástupce se pouze v obecné rovině vyjádřil k průběhu trestního řízení a stavu dokazování. Státní zástupce tak neporušil zásadu, dle které o vyslovení viny může rozhodnout pouze soud. Nicméně přes výše uvedené je nutno upozornit, že případný exces, tj. takový postup osob, které reprezentují státní moc, nezakládá odpovědnost státu ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. Jinými slovy, pokud by státní zástupce jako osoba vykonávající pravomoc v oblasti státní moci, zveřejnil prohlášení, kterým by překročil meze své pravomoci, nesl by případnou odpovědnost za vznik újmy (škody) on sám nikoliv stát. Ze všech výše popsaných důvodů soud proto žalobu ve všech požadavcích na odškodnění tvrzené nemajetkové újmy zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. žalované, která byla ve věci zcela úspěšná, vznikly náklady řízení, které spočívají v paušální náhradě hotových výloh po 300,-Kč za 5 úkonů právní pomoci (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu, účast u třech jednání), celkem tedy 1500,-Kč, které je žalobce povinen zaplatit žalované, a to ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15. dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, nebo soudní exekuci.

V Praze dne 13. dubna 2016

Mgr. Věra Jachurová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Dobešová